

Hemelvaart van de Heer 2019

Christus omhoog heffen aan het kruis, zijn verrijzenis en zijn hemelvaart vormen met name in het Johannes evangelie, één beweging: betekenen Christus' verheffing tot de rechterhand van de Vader. Nooit is er iemand naar de hemel opgeklommen dan Hij die uit de hemel is neergedaald, de mensenzoon die in de hemel is. Heel de liturgie van deze dag, waarvan de Eucharistie die wij vieren het hart en het hoogtepunt vormt, spreekt en jubelt van Christus' verheffing.

God stijgt te troon onder luid gejuich, de Heer met geschal van bazuinen, zingt de psalmist.

Veertig dagen was hij na zijn verrijzenis nog bij de apostelen gebleven om hen te onderrichten opdat zij sterk zouden worden en niet wederom in de beproeving zouden falen. Tot nu toe hadden zij niet begrepen dat lijden de weg naar de glorie is: "moest de mensenzoon dit alles niet lijden om de glorie binnen te gaan?" hield Jezus de Emmaüsgangers voor. En ook ons, als er lijden en beproevingen op onze levensweg komen.

Het moeten fantastische dagen zijn geweest, die 40, terwijl Hij hen leerde en verklaarde. Alles moet ineens duidelijk zijn geworden, zijn leven, wonderen, parabels, zijn lijden, dood en verrijzenis. Ook hun onbegrip en blindheid. Nu ligt er dan de opdracht voor hen. Toch waren ze niet bedroefd om zijn heengaan, want er staat geschreven: zij aanbaden Hem en keerden in grote vreugde terug naar Jeruzalem.

Zij waren blij: niet dan hun Heer was heengegaan, maar dat hun harten bij Hem waren. Verheft uw hart, zo wordt gezegd in de aanhef van de priefatie. Zoals de apostelen niet meer gebonden waren aan de aarde, maar aan Zijn Geest, zo worden wij opgeroepen met ons hart bij de Heer te zijn. Dan kan het goede en mooie in ons leven nog meer kleur krijgen en slaan de beproevingen ons niet neer maar krijgen ze diepte en uitzicht omdat ze ons deelgenoot maken aan zijn lijden dat tot verheerlijking voert.

Viri Galilei – mannen van Galilea, wat staat Gij omhoog te kijken. Onze taak ligt op deze aarde. Hoe groeien wij in ons christen zijn, hoe kunnen wij meewerken? Het innerlijk oog mag ons verlichten om het doel: Christus beter te blijven zien.

Alles van hier is van tijdelijke aard en toch moeten we ons leven in deze wereld serieus nemen. En moet het mogelijk zijn om een ander geluid te laten horen dan wat 'politiek correct' heet, maar haaks op het evangelie staat. Heel recent werd door een politicus abortus en euthanasie ter discussie gesteld. Iedereen, politici, partijen media, instanties reageerden des duivels – ja inderdaad des duivels. Een recht, een verworvenheid werd aangetast. Wat voor recht? Het recht om een mens in zijn zwakste levensfase te doden. Ja dat is een recht geworden.

Terwijl wij nu kunnen zien via apparatuur hoe het leven zich in de moederschoot ontwikkelt. 'Baas in eigen buik' heb ik altijd een dwaze kreet gevonden. Immers, het gaat niet om een deel van jouw eigen lichaam maar om een ander leven dat zich daarbinnen ontwikkelt. En sinds wanneer mag een mens zo maar over het leven van een ander mens beschikken? De Paus sprak onlangs over de ter dood veroordeelden in de moederschoot. En ik vergeet nooit wat moeder Theresa zei toen haar de nobelprijs voor de vrede werd uitgereikt, "Hoe denken

we het geweld in de wereld te kunnen uitbannen als we het daar toelaten waar het leven begint: in de moederschoot”.

Een verworvenheid dus van de moderne samenleving. Je verstand staat stil. Zo aan het einde van het leven mogen mensen in hun zwakste fase gedood worden, onder voorwaarden. Maar het schijnt dat in onze stad in zorgtehuizen bijeenkomsten worden georganiseerd, zoals ik van verschillende parochianen hoorde, waar ouderen wordt gewezen op de mogelijkheid een euthanasieverklaring in geval van dementie. Nutteloos leven, te duur. Waar hebben we dat eerder gehoord in onze recente geschiedenis? Steeds onmenselijker wordt onze gesecculariseerde samenleving, een cultuur van de dood, waarvoor de Paus tijdens zijn bezoek aan Nederland in 1985 al waarschuwde

Wij mogen vurig bidden om de geest van liefde en wijsheid die ons de zin en het doel van ons leven weer helder doen zien, die ons duidelijk het verschil tussen goed en kwaad laat onderscheiden, en ons op Christus richt die van zichzelf heeft gezegd: Ik ben de weg, de waarheid en het leven.

Hij, het leven zelf heeft het leven voor ons gewonnen, juist voor de zwaksten. Dát is de grote verworvenheid van Pasen.

Pastoor Wagenaar